

362. 1715. — 1715 Ἀλοναρίου 4 ἡμέρα Σαβῆτο επηρε ο Τούρκος το Ἀνάπλη. Ο βεζίρης ἔρθε ἀπὸς τοῦ κε ἐπὶρε τον Μορέαν ὄλονε.

Ἐπιγραφικόν χάραγμα ἐν τῷ κατὰ τὸ νεκροταφεῖον τοῦ χωρίου Στεφάνι παρὰ τὰς Κλεωνᾶς ναϊδρίου τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐπὶ ἀγιογραφίας. Ἰδε Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς Ἱταιρείας Δελτίον Β (1894) σ. 18 κ. ἑ.

362α. 1715. — 1715 μηνὶ Δηκεβρη 27 βραδὴ την νύκτα ηκαμιν αφεντης ὁ θεός μὴν σιγκλησιν και εχαλασεν η ποταμὴ τους διο καμπους της Καλάμο της εχαλασεν τηχους και ποστατηκα ολα και σκινους και αλα διντρα πολα απο τα πολὰ νερα την αυτην ημεραν εχαλασεν και ο περιγος της Κρινας ¹.

Ἐκ τῆς σ. 247 κώδικος τοῦ ἐν Χίω χωρίου Καλαμωτῆς (Κανελλῶικη Χιακά ἀνάλεκτα σ. 381).

Ἰδε καὶ ἀρ. 350, 360, 353, 314, 386.

363. 1715 - 1716. — Ἐτους 1715 ἐπῆραν οἱ Τούρκοι τὸν Μορέαν καὶ τὰ ὅσα κακὰ ἔκαμαν εἰς τὴν Κόνθρο καὶ εἰς τὸ Ἀνάπλι τις ἤμπορεῖ νὰ τὰ γράψῃ;

Εἰς τοὺς 1716 ἦρθαν κατὰ τοὺς Κορφοὺς ἡ ἀρμάτα ὅλη τῶν Τούρκων καὶ διὰ ξηρᾶς ὁ Κερά Μουσταφᾶς πασιᾶς μὲ σαράντα χιλιάδες καὶ τοὺς ἐπολέμησαν καὶ ὑπερμαχήσας ὁ μέγας Σπυριδῶν τοὺς ἐτρόπωσας καὶ ἔφυγαν κακὴν κακῶς καὶ ἐφονεύθησαν ὡς τριάντα χιλιάδες.

Τὸ αὐτὸ ἔτος ἐσηκώθη ὁ Νέμιτζος καὶ ἐσκοτώσε τὸν βεζύρη εἰς τὸ Βαρουτίνι καὶ ἐπῆρην καὶ τὸ Τουμισίβαρι καὶ ἔγινε φθορά εἰς τοὺς Τούρκους πολλή

Χειρόγραφον σημείωμα ἐξ ἐντύπου Τριφίδου τῆς μονῆς Ἁγίου Νικολάου Ἰωαννίνων, εὑρισκομένου νῦν ἐν μονῇ Ῥογκοβοῦ τοῦ Ζαγορίου, ἐκδοθὲν ἄνευ τερήσεως τῶν ἀνορθογραφικῶν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Σάουρου ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἔθνολογικῆς Ἱταιρείας Τόμ. Ε' σ. 568.

364. 1716. — † 1716 ἐπήγεν ὁ Ἀλὴ πασιᾶς βεζήρης εἰς τὸ Πελη[γράφει].

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἰδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

365. 1716. — 1716 Μάετου 3 ἐπυρε ὡ βεζυρ αγᾶς Μασταραγᾶς(;) τὸν ἄρχον σπάθαρι Μύχαλι τον Κάντακουζινων καὶ τὸν ἄρχον σπάθαρι Τούτεσκῶ εἰς τὴν Κόνστανδινοπολλοί.

¹ Θίσις παρὰ τὴν περιοχὴν τοῦ Κάμπου τῆς Χίου.

1716 Μάεiu 1 ἐπίρανε τον Καλαράσι και τον εβαλανε στην μπουσκαρια .

1716 Μάεiu 2 εβαλανε τον ἰνδοξέτατων ἄρχον ἀγά εἰς την μπουσκαρια του ευσεβειστάτου και ἐκλαμπροτατου και φιλοχρυστου ἀθηντος Ἰω Στεφάνου Καντακουζίνου τον γινεκάδελφον.

Ἐν φ. 976 τοῦ κώδικος 614 (205) τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ βιβλιοθήκης τῆς Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (Λίταϊσα σ. 307 κ. ἑ.).

366. 1716-1749. — Τῷ αψιβ' εἶται Ἰουλίου ς' ἐχειροτονήθη Θεοδοσιουπόλεως ὁ παν. μητροπ. κύριος Ἀζαρίας ὁ πρὸς μητρὸς θεῖός μου ἐκ γένους Γρηγοράντων, και ἀρχιερατεύσας χρόνους τριάκοντα ἐπτὰ τῷ αψιβ' Ἰανουαρίου κα' ἀνεπαύθη.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 7 (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 211 ἐν σημ.).

366α. 1716. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 344.

366β. 1716. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 354 και 355.

367. 1717. — 1717 ἔγινεν μέγας σισμὸς και ἐχάλασαν πολὰ χωρία.

Σημείωμα ἐκ Κρήτης ἔνθα και ὁ ἀρ. 24 τῆς αὐτῆ χειρῖ. Ἴδε και ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 208, 213, 230, 232, 264, 265, 293, 352, 356, 370.

368. 1717. — Τῷ αψιζ' Ἰουλίου α' ἦρθεν ὁ παν. μητροπ. Τραπεζοῦντος κῦρ Παΐσιος με ὀρισμὸν βασιλικὸν και με πατριαρχικὰ συνοδικὰ γράμματα, ἐξώρισε τὸν κῦρ Φιλοθεον (Χαλδίας), και ἔκαμε ζάπτι τὴν ἱπαρχίαν του προεδρικῶς και τῆ κζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνεπαύθη ὁ κῦρ Φιλόθεος εἰς χωρίον Περτέκ, ὁ δὲ κῦρ Παΐσιος ἀρχιεράτευσεν ἕως οὐ ἐγένετο νόμιμος ἀρχιερεὺς ὁ σοφώτατος κῦρ Ἰγνάτιος Φυτιάνος.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 7 (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 215 ἐν σημ. 1).

Ἴδε και κατωτέρω ἀρ. 369.

369. 1717-1734. — Εἰς τοὺς αψιζ' Σεπτεμβρίου εἶ' ἐχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος Χαλδίας ὁ πανιερώτατος και σοφολογιώτατος

κύριος Ἰγνάτιος Φυτιάνος, καὶ φωτίσας τὸ ποιμένιον του τῶν ἑλληνικῶν μαθημάτων σπουδῆ, ἀνεπαύθη τῷ ψαλμῷ Ἀπριλίῳ ιζ'.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 22 (Κεραμίδος Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 216 ἐν σημ. 41).

Ἴδε καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 368.

369^α. 1717. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 313.

369^β. 1717. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 344.

370. 1718 — 1718-ἦλθεν θανατικὸν Ἰουνίου-16.

Σημείωμα ἐκ Κρήτης ἔνθα καὶ ὁ ἀρ. 24 τῆ αὐτῆ χειρὶ. Ἴδε καὶ ἀρ. 120, 131, 149, 153, 160, 163, 166, 178, 187, 188, 208, 213, 230, 232, 264, 265, 293, 356, 367.

371. 1719. — † ΑΨΙΘ [ἦρ]τεν βασιλικὸς ἀνθρώπος εἰς τὴν Χίον καὶ ἐγίρεθεν τοὺς ἀρχοντας καὶ ἐ[πια]σεν δια να τοὺς χάλάσι καὶ οὐχ ἔβρον ετιαν βαλόντάς τοὺς εἰς τὴν [φυλα]κὴν μινες-4-καὶ μερες-3-ἐπιρεν τοὺς σὶ Πολίν δια να [τοὺς] χάλάσουν οὐχ ἔβρον ετιαν ἐμνισαν τὸν χοριων καὶ ἐπιγαν εἰς τὴν [Πολιν] τὸν Δευτερογουλον (=Δευτεροϋούλιον) στάς-12-του ἀγίου Προκλου τὴν ἡμεραν . . . ἐβαρκαριστισαν τὴν Δευτέραν καὶ φευγοντες οἱ ἀρχοντες ἐπια[σεν τοὺς] γερωντες τῶν χοριων καὶ ἔδερνεν τοὺς γὰ τα χαρατζηα [ν]α πα να [τα] γιρεθουν . οθεν μι δινάμενεὶ τὸν δαρμον ἐμολο[γου]σαν τα χαρατζι[α] [κα] φευγον ταυτος ἐπιγεν εἰς ζτι Πολειν καὶ ἐστειλεν χαρατζεῖν . . .

Μένει ἀτελής. Ἐκ παλαιογράφου τοῦ χωρίου τῆς Χίου Ποτιοῦς χειρὶ διακόνου Βασιλείου Ἰερίδωκεν ὁ κ. Κ. Κανελλάκης (Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 378).

Ἴδε καὶ ἀρ. 381, 413, 416, 415, 404, 419.

372. 1719. — 1719. Ὅταν ἱπηρεν ὁ καπητζήμπασις τοὺς ἀρχοντας.

Ἐκ τῆς σ. 101 τοῦ κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Νενήτων (Κανελλάκη Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 380).

Ἴδε καὶ ἀρ. 235, 199, 259, 263, 292, 294, 277, 300, 321, 307, 339, 283.

373. 1719. — † 1719 ἀρχισεν τὸ θανατικὸ τὸ μεγάλο.

Σημείωμα Λαρίσης ἔνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

374. 1719. — ἀψιθ Φεβρουαρίου κγ' ἀνεπαύθη ὁ Ἰωάννης τῆς Βλαχίας ὁ ἡγεμὼν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ, τοῦ μακαρίτου Ἀλεξάνδρου ἐξ ἀπορρήτων υἱός.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Μαρτίου 6' ὠδευσεν ὁ Γεωργάκης Γρηγοράς ὁ μέγας πορτάρης ἀπὸ Βουκουρεστίου εἰς Βυζάντιον.

ἀψιθ Ἀπριλίου κς' τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρειτίδος εἰσῆλθεν εἰς τὸ Βουκουρέστιον ὁ ἡγεμὼν Νικόλαος ὁ Μαυροκορδάτος ὁ σοφός, δεύτερον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου ἡγεμονεύσας.

Ἐν τῷ κώδικι 619 (229) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litica* σ. 317).

375. 1719. — ἀψιθ Ἰουλίου εἰς 16 ἡμέρα Τρίτη ἄρχισεν σεισμὸς γ' τι Τετράδι· ἔκαμεν ε' τι νίκτα· ε. σούμα· 1θ' καὶ τι Πέμπτι· το μεσημέρι· βροντι μεγάλη· εἰς τῶν ουρανῶν.

Ἐν τῷ κώδικι 387 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Παντελεήμονος, ἐν τῷ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 369).

Τῇ 12 Ἰουλίου 1719 ἦτο ἡμέρα Κυριακή καὶ οὐχί Τρίτη.

375^a. 1719. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 355.

376. 1720. — † 1720 Φεβρουαρίου 3 ἀνεπαύθηκεν ὁ παπὰ Φοτηνός.

Σημείωμα Λαρίσης. Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 347, 382, 396.

377. 1721. — 1721 Δεκεβρίου 9 ἦλθεν πεγλήμπετις ὁ Οὐσμάν πασῆας εἰς τὴν Λάρησσα καὶ ἔκοψε τὰ δύο πεδία.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

378. 1722 — ἀψκβ' ἐπῆγεν ὁ Μουσταφαμπέεις καὶ ἰσκληθῶσι τοὺς καλογέρους ἀπὸ τὰ Στροφάδια, καὶ ἐρίμοσε καὶ τὸ μοναστήριον καὶ ἐπιραν τὰ βιβλία, καὶ τῆς εἰκόνες καὶ ὅλα τὰ σκεύει.

Ἐν τῷ τελευταίῳ χαρτίῳ ἐξωφύλλῳ τοῦ κώδ. ΣΜΒ' τῆς βιβλιοθήκης Πατῆμου (Σακκελίωνος σ. 122). Ἴδε καὶ τὴν αὐτόθι σημ. 4 τοῦ Σακκελίωνος.

379. 1722 - 1723. — Ἐπιστήσαμεν (1722) εἰς τὸ Γιάφρα σχολεῖον ἑλληνοαραβικόν. Ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τὴν πρώτην τοῦ Ἰαννουαρίου (1723). Διδάσκαλος ὁ παπᾶ Μοῦσας· νὰ πέρνη τὸν χρόνον ζαλόταις 30, τὸ δὲ χαράτζι του νὰ πληρῶνῃ ἡ χώρα. Ἐκάμαμεν καὶ σπῆτι διὰ σχολεῖον. Ἐβάλαμεν καὶ κουτὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τοῦ ὁποῖου ἐπίτροπος εἶναι ὁ ἴδιος ἐπίτροπος τῆς ἐκκλησίας, ἤτοι ὁ Μάλαμ Σάλεχ καὶ ὁ Ἡλίας Ἀμπου - Μιχαήλ· τοῦ δὲ σχολεῖου ἐπίτροπος ὁ Χούρη Γεώργιος καὶ ὁ Ἡλίας Ἀμπου - Μιχαήλ.

Ἐν φ. 3α τοῦ κώδικος 237 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 201).

380. 1723. — 1723 Ἀπριλίου 25 χιόνι.

Ἐπιγραφικὸν χάρσγμα ἐν τῷ κατὰ τὸ νεκροταφεῖον τοῦ χωρίου Στεφάνι παρὰ τὰς Κλεωνᾶς γαϊθρίω τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐπὶ ἀγογραφίας (Δαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς Ἱστιαρίας Δελτίω Β' (1894) σ. 19).

381. 1723. — † 1723 ἦλθεν τὸ θανατικὸν καὶ ἀπίθανον ἀνθρώποι - 30 - τὸν Ἰούνιον.

Ἐκ παλαιογράφου τοῦ χωρίου τῆς Χίου Πιτυοῦς χειρὶ διακόνου Βασιλείου ἐξέδωκεν ὁ κ. Κ. Κανελλάκης (Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 378).

Ἴδε καὶ ἀρ. 371, 413, 416, 415, 404, 419.

382. 1725. — 1725 Μαρτίου 24 ἔκαμεν τὸν νειπτῆρα εἰς τὸ Τούρναβον ὁ μητροπολίτης Λαρήσης κῆρ Γαβριήλ.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 251, 325, 338, 379, 347, 366.

383 1726. —

Ἐκ σημειώματος ἐν τῷ κώδικι 257 τῆς ἐν Μακεδονίᾳ μονῆς Κοσινίτζης μανθάομεν, ὅτι ὁ πρῶν Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Νεόφυτος, Μαυρομαμάτης ἦλθεν εἰς τὴν μονὴν ταύτην προσκυνήσεως χάριν τῆ 28 Σεπτεμβρίου 1726.

Κεραμέως ἔχθεσις παλαιογραφικῶν ἐρευνῶν σ. 30.

384. 1728 — † Ἐνθυμῖσις ὅπου ἔγινε ὁ πόλεμος εἰς τὴν Βατζηνιά ἢ Ἀρβανεῖτες με τὸ Βαρσάμμη καὶ με τοὺς Μπουκούβλλάδες εἰς τοὺς - 1728 - Ἐν μινὶ Ἀπριλείου - 13 - κ' ἐσκοτώθηεν Ἀρβανεῖτες - 26 καὶ κλευτες 4 καὶ ἐσκοτώσαν τὸ Βαρσάμμη καὶ τὸμ Πρασινίκα καὶ ἑτεροὺς - 13 καὶ τοὺς ἐξάρισε ὁ Τζιάκαλος.

Ἐξέδωκεν ὁ κ. Ν. Βένεζ ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς Ἱστιαρίας Τόμ. Γ' σ. 98 ἐκ τοῦ κώδικος Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 282 φ. τελευταίου δ.

385. 1729. — † 1729 εἰρτεν χαμος τοῦ σιτάργιου κέ δέν ευρισκετον απο τον Γένάριν κε ἐπίγα εἰς το μοναστηρη κε ἐπίρα επντε μισι οκαδες σιταριν και ειδωκα παραδές δωδεκα και ειτο ει αποκρα του κρεατος Φεφρουαριου κ. ε. ειτάν εἰς το νισίν τίς Χιος ανθρωπι πολι κε δέν ειχαν να φαν μιτε ψομίν μιτε μαγιρεμαν μονον ριζι.

Ἐκ τοῦ κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Βέσσας αχρονολογουμένου ἀπό τοῦ 1719 μέχρι τοῦ 1762 ἔτους (Κανελλάκη Χιακά ἀνάλεκτα σ. 385).

386. 1729. — † 1729 μνηι Φλεβαριο - 2 - εχγονίσειν χηνη πολυ οπου εσπρισειν ο κόσμος και πηνα οπου δέν εβρησκετα σηταρή και εβαστα ενας χοριατης δηο ψομηα στην χορα οπου τα γορασειν δηα τα πεδηά του και εζητισεν τον ενας Τουρκός τω ενα ψομή και δέν του το εδοσεν και εχτίπησέν τον με το μαχερή και απειθάνεν και εκρέμασαν και τον Τουρκο.

1729 μνηι Μαίω - 26 - απειθανεν ο αδελφος μου με την σκορδουλα (=πανώλην) και μνηι Ηουνίω - 10 - απειθανεν και η μανα μου.

Ἐν σ. 311 κώδικος τοῦ ἐν Χίῳ χωρίου Καλαμωτής (Κανελλάκη Χιακά ἀνάλεκτα σ. 385). Ἴδε καί ἀρ. 350, 360, 362α, 353, 314.

387. 1729. — Τῷ ἀψκθ' ἔτει ἤρθε πατριαρχικός ἐξαρχος ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κῦρ κῦρ Ἀνανίας χάριν βοηθείας και ἐλεημοσύνης τῆς ἐκκλησίας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Σούδας κατὰ τὸ Ἐκρίγαπι και ἐβοηθήθη ὑπὸ πάντων εὐσεβῶν και ἐλειήθη.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 7 (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 207 ἐν σημ. 1). Ἴδε συνέχαιαν ἐν ἀρ. 400 και 426.

388. 1729. — Ἐπί εἶτους 1729 ἐν μνηί Φεβρουαριου - 28

† ἐκατέβασεν εἰ Σαλάμπρα και ἐπνιξε τὴν Λάρισα.

Ἐνθα και ὁ ἀρ. 126. Ἴδε και ἀρ. 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 347, 382, 395, 396. Πρὸλ. και κατωτέρω ἀρ. 389.

389. 1729. — Ἀπὸ Ἀδάμ Ἰσλζ' † εἶτους 1729 Φεβρουαριου 28, τέλος τοῦ βισέκτου. † Ἐνθύμησις ὅταν ἐκατέβασεν ἡ Σαλαμπριά και ἐπνιξεν τὴν Λάρισα, τὸν Πέρα-Μαχαλά, τὸν Ταπακίδων-

Μαχαλά και Ἄρναουτ-Μαχαλά και ἄλλα χωρία, τὴν Πέπτη τὸ βράδι, Παρασκευῆ ξημερόνοντας ὁμοίως και εἰς τὰ Τρίκκαλα και εἰς τὸ Μοσκαλουρί ὡς τὸν κέ(μ)πο νέος κατακλυσμὸς τοῦ Νῶε ἐγινε.

Ἰουστίνος Ἱερομόναχος Ἀγιοταφίτης.

Κυρίως Πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης Ἱεροσολύμων κῶδ. 537 ἐν τῷ τρίτῳ τῶν τρισάρων ἐν ἀρχῇ προσθέτων πολλῶν (Κεραμέως Τόμ. Α' σ. 472). Αἱ ἀνορθογραφαί τοῦ πρωτοτύπου εἰς ἐτηρηθησαν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου. Πρὸλ. και ἀνωτέρω ἀρ. 388.

390. 1729. — 1729: — Ὀκτομβρίου · 29: Πάρκος: —

» Αἰφνίδιόν τὰ παρῶν κατάστιχο εἰς τὰς χήρας ἐμοῦ Ἀντωνίου Μάβρωμάτη,

» Τὸν ὠμίον χρονο ἔπεσαι ἄρρωστια πώλῃ σὲ ὄλω το νισή της Παρος και θανάτηκο και πώθνασι πώλῃ περὶ το πιάς τα μήκρά πείδια ἀπὸ δόδεκα χρόνω κὲ κατο: —

Ἐκδίδεται ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ φ. 2α τοῦ κῶδ. 72 τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱστορ. ἑταιρείας. Γέγραπται ἐν Πάρῳ χειρὶ Ἀντωνίου Μαυρομμάτη. Ἴδε και ἀρ. 403 και 399.

391. 1730. — 1730 ἐποιγενεν ὁ Νεων Πατρῶν Νεόφοιτος εἰς τὴν Πόλει δια τα συμβᾶντα και ἐγῆνοικαν ὁ πολεὶ σισμὶ.

Και κατωτέρω·

Ἄπο Χριστοῦ ἔτος 1730 ἐγῆνοντο ἡ συσμί.

Ἐν τέλει τοῦ κώδικος 150 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὕρει μονῆς Παντελεήμονος (Λάμπιρου Τόμ. Β' σ. 302).

392. 1730. —

Ἐκ σημειώματος ἐν τῷ κώδικι 257 τῆς ἐν Μακεδονίᾳ μονῆς Κοσινίτζης μανθάνομεν, ὅτι ὁ Λιτίτζης Μεθόδιος ὁ ἐκ Πάτρου σταλείς ὡς ἔξαρχος εἰς τὴν μονὴν ταύτην και εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σερρών εὐρίσκατο ἐν τῇ μονῇ τῇ 22 Ἰουλίου 1730.

Κεραμέως Ἐκθεσις παλαιογραφικῶν ἐρευνῶν σ. 30.

393. 1730. — αψλ Σεπτεμβρίου γ' ἡμέρα Πέμπτη εἰς τὰς ἐξήμισυ ὥρας ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ ὁ ὑψηλότατος αὐθέντης κύριος Νικόλαος βοεβόδας Μαυροκορδάτος, ὁ ἀπαράμιλλος τῇ σοφίᾳ και ἀγγινοῖα κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα, και ἐγινε διάδοχος τοῦ αὐτοῦ θρόνου ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κωνσταντίνος βοεβόδας, και τοῦ ἦλθε και τὸ καββάδι παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς τὰς εἰκοσιτρεις τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέρα Τετάρτη. Και πάλιν εἰς τὰς εἰκοσιεπτὰ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐμάθασεν και τὴν

ἐξοχὴν τοῦ βασιλέως σουλτάν Ἀχμέτ καὶ τὴν σφαγὴν τοῦ βεζήρεως καὶ κιχαγιά καὶ ἄλλων πολλῶν, καὶ ἔβαλαν βασιλεῖα τὸν ἀνεψιὸν τοῦ αὐτοῦ σουλτάν Μαχμοῦτ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του. Καὶ ἐστάθη αὐθέντης ὁ ἄνωθεν Κωνσταντῖνος ἡμέρας τε .

Κωδ. 709 (406) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litsica* σ. 451).

394. 1730. — Ἐπεὶ ἔτους - 1730 ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίου - 15.

† ἰβασίλεψε ὁ σουλτάν Μαχμοῦτης εἰς καιροῦ τῆς πατρόνας.

Ἔνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 315, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

395. 1730. — Τῷ αψλ' ἔτει Δεκεμβρίου κδ' ἐλήλυθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Χαλδίας ὁ μακαριώτατος πατριάρχης Ἀντιοχείας κύριος κύριος Σιλβεστρος καὶ ὑπεδέχθη ὑπὸ πάντων μετὰ προπομπῆς καὶ λαμπρῶς κατὰ τὴν (πρόσθετος ἑορτὴν τῶν;) τοῦ Χριστοῦ γενεθλίων λειτουργήσας ἐν τῷ ναῷ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῆς ἀρχιεπισκοπῆς εὐλογήσας καὶ ἀγιάσας πάντας καὶ καθεξῆς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἐνοριῶν καὶ εἰς τὰ ματένια ὅλα, καὶ ἠλεήθη πλουσιοπαρόχως.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. θ (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 206 ἐν σημ. 1).

Ἐν συνεχείᾳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 305.

396. 1731. — 1731 Εἰανουαρίου - 22 εἰμέρα Σαββάτου ἐσκότωσεν ὁ παπᾶς Μάνουγλους τὸν οἰκονόμον' τὸν παπα Γκαμῆντογλου εἰς τὴν μέσει ἀπὸ τὸ παζάρι.

Ἔνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382.

Ἡ 22 Ἰανουαρίου 1731 ἦτο Παρασκευὴ καὶ οὐχὶ Σάββατον.

397. 1731. — αψλα Ἰανουαρίου κδ' ἐχειροτονήθη Σιμόννης ἀρχιερεὺς ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς κῦρ Νεόφυτος.

Ἐν φ. 3526 τοῦ κώδικος 186 τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει μονῆς Ἰδῆρων (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 315). Συσχετιστέον πρὸς τὸ σημεῖωμα τοῦ βιβλιογράφου

Γραφεὺς μὲν ἐγὼ τῆςδε τῆς βίβλου πέλω
Δημήτριος τοῦνομα ἐκ νήσου Λέρου.

397^a. 1731. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 314.

398 1732 — 1732 . . . απέθαναν πολλή ἀνθρώπι εἰς ὧν τον
κοσμον ἀπο ἀνάγγην.

Ἐπιγραφικόν χάραγμα ἐν τῷ κατὰ τὸ νεκροταφεῖον τοῦ χωρίου Στεράνι παρὰ τὰς
Κλιωνᾶς ναῖδριω τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐπὶ ἀγιογραφίας (Λαμπάκης ἐν Χριστ.
ἑταιρείᾳ Δελτίω Β', 1894, σ. 19).

399 1732 — 1732 : - Νοεμβρίου 13 - τοῦ Χρισώστώμου το
βράδι ἡμέρα Δευτέρα - Ἐκάμε νερω τοσῶ πολλή καὶ ἴλθε ὁ πῶταμός
ἀπὸ το κένουριὸ πηγὰδι καὶ γεμισὰν ὄλα τα σπήτια ἀπὸ τὴν αγιάν
Τριαδα καὶ κάτο ὅπου ἐκὴνδινέψαν νὰ πνίγού καὶ ἀνθρώπι μεσὰ εἰς
σπήτια ἂν ἰθελε ἦνε ἀκομι τρίς ὀρες τῆς νικτός τοσῶν πολλή ἦτον
ὅπου ἐπιρέ βουτζα γεματα ἀπὸ τα μάγάζα καὶ τὰ ἐπιγέ εἰς τὴν θα-
λασσα το ὠμιὸν ἐκαμέ καὶ ἀπὸ τὸν ποταμὸ εἰς τὴν κατό πορτα ἐγε-
μισὰν ὄλα τα σπήτια.

Ἐκδίδεται ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ φ. 16 τοῦ κώδικος 72 τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱστο-
ρικῆς ἑταιρείας. Γέγραπται ἐν Πάρῳ χειρὶ Ἀντωνίου Μαυρομαμάτη. Ἴδε καὶ ἀρ.
403 καὶ 390.

400 1733. — Τῷ ἀψλγ' ἐλήλυθεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πα-
τριαρχικὴ συνοδικὴ ἐπιστολὴ ἀποκαθιστῶσα πατριαρχικὸν ἔξαρχον
τὸν πανιερώτατον δεσπότην μας ἅγιον Χαλδίας Ἰγνάτιον τὸν Φυτιά-
νον, χάριν ἐλέους καὶ βοήθειας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ἤλεσθη
καὶ ἐβοηθήθη παρὰ πάντων, καὶ ἐστάλη ἡ βοήθεια τῶν Χριστιανῶν
εἰς τὴν βασιλεύουσαν μετὰ τὸν λογιώτατον ἱερομόναχον κῦρ Ἀνανίαν,
τὸν καὶ ἐφημέριον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 7 (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ.
Α' σ. 207 ἐν σημ. 4).

Προηγείται τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 387, ἔπεται δὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 426.

401 1733. — Ἐπὶ ἔτους 1733 ἐν μηνὶ Ἰουλίου - 11.

† ἐκημήθη ἐν Κυρήου, ὁ μακαρῆτης Γαβριὴλ ἀρχιεπίσκοπος Λα-
ρίσης.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 405, 337, 341, 295, 282, 278, 260,
377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

402. 1733 — 1733 Ἰουλίου φθίνοντος ξανελθάντων τῶν ὀθω-
μανικῶν στρατευμάτων καὶ συμβολῆς γενομένης μετὰ τῶν περσικῶν,
τὴν νίκην ἔλαβεν ὁ Πελοποννήσιος Ὀσμάν πασᾶς ἀρχιστράτηγος τοῦ

ὀθωμανικοῦ κράτους τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας σουλτάν Μαχμούτ, οὐ ὡς βεζύρης προεγρημάτισεν αὐτός, καί (ἔπονταί τινα δυσξύμβλητα). . . ὀρμηθεὶς ἐκ Πελοποννήσου ἀπὸ Χριστιανῶν γονέων, τουρκίας δέ, πρότερον μὲν ἦγθη διὰ ταπεινῶν διακονιῶν καὶ κατὰ μικρὸν προαχθεὶς κατέστη ἐν τῇ Ρούμελῃ ληστοδιώκτης. Ὅθεν εὐδοκιμήσας ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ συστάντι κατὰ τὸ 1715 ἔτος, ἀρχιστράτηγος αἰρεθεὶς καὶ τῆς νίκης τῶν Ἐνετῶν. . . μπεγλέρμπεης Ρούμελης κατέστη ἐπὶ σουλτάν Ἀχμέτ, οὐ καθαιρεθέντος καὶ τοῦ προειρηθέντος Μαχμούτ βασιλεύσαντος καὶ τὴν κατὰ τῶν στασιωτῶν ἐνεχειρίσθη ἀνακάθαρσιν μεθ' ἧς τὴν φρονίμην καὶ φοβερὰν. . . βεζύρης ἀνηγορεύθη. Καὶ μετὰ δύο μῆνας πεμφθεὶς εἰς Τραπεζοῦντα. . . (μένει κολοβόν).

Χειρόγραφον σημείωμα ἐντόπου «Εἰσαγωγὴ εἰς Γεωγραφικά, Χρυσάνθου Νοταρᾶ τοῦ ἐν Μεταφωρεῖς μονῆς Βαρλαάμ, ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ἰω. Βογιατζίδου ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρείας Τόμ. 5' σ. 17 κ. ἑ.

403 1733. — 1733 - Δέκεμβρίου 9 - ἡμέρα Κυριακί - βασιλέ-
 θοντος τοῦ ἡλλήου - ἑκαμέ σισμός μέγας καὶ σὲ μισή ορα ἔλθεν καὶ
 δεύτερος καὶ ἐμάζοκτικεν ὅλος ὁ κόσμος εἰς τὴν Κατάπολῆαν (= Ἐκα-
 τονταπυλιανὴν τῆς Πάρου) ἀπὸ τὸν φόβο ἄνδρες γινέκες καὶ πέ-
 δια καὶ ἑκαμαν δέεισιν καὶ τὰ μέσανικτα πάλαι ἑκαμέν ἄλλος ὅσῃν καὶ
 τὸν πρότο δυνατός καὶ περασόντας τρεῖς ἡμέρες τὴν ἡμέρᾳ τοῦ αγίου
 Σπήριδανος ἡμέρᾳ Τετράδι λεγοῦσι πὸς ἑκάμε παλὲ ὅμος ἄλλη τὸν
 ἑκατάλαβᾶν ἄλλη δὲν τον ἑκατάλαβᾶν ὅμος τὰ μέσανικτα πέρασμενι
 ἡμέρᾳ τοῦ αγίου ὁποῦ ἐξιμέρονε Πέμπτι ἑκάμε τόσο μεγας ὁποῦ ἐπέ-
 σᾶν τὰ καπναρια τῆς Καταπόλῆανις τα βορνὰ καὶ σικόθικᾶν ἄνδρες
 γινέκες καὶ πένδια, καὶ πηγαν εἰς τὴν Κατάπολῆᾶνι κλέοντας καὶ ὄντας
 μάζόμενος ὅλος ὁ κόσμος μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ κανὴν δέησῆς με
 κλάματα ἔλθεν καὶ δευτερος καὶ ὁ κόσμος ἀπὸ τὸν φόβο ἄλλη ἐτρέξαν
 καὶ εὐγικᾶν ἀπὸ τῆς πόρτες ἄλλη ἐδράμᾶν καὶ ἀγκαλησᾶν τὴν Παν-
 αγιάν καὶ τῆς ἀλλῆς ἡκόνες ὅμος δὲν ἰπορὸ να γράφο τι θρινός ἐγίνι-
 κέν ἔποτες μέσα εἰς τὴν Παναγιάν. Καὶ ἀπὸ τότες λεγούν πὸς κανὶ κάθε
 νίκα ὅμος ἄλλη τὸν καταλάβενουν ἄλλη δὲν τον καταλάβενουν καὶ
 λεγούσι πὸς αὐτὶ ἢ πρότι ἢ τὸν πάνγγόσμη καὶ χαλάσαν πόλῃ κόσμο
 καὶ χορὲς ὅς καθὸς καὶ ἡ Σιφουνο καὶ ἄλλα νισια. —

Ἐκδίδεται ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ φ. 1α τοῦ κώδικος 72 τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἱστο-
 ρικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρείας. Γέγραπται ἐν Πάρῳ χειρὶ Ἀντωνίου Μαυρομμάτη.
 Ἴδε καὶ ἀρ. 390, 399.

404. 1734. — † 1734 Φεβρουαρίου - 14 - ἡμέρα Πευτη εφανεύσαν τρις εἰλη (= ἥλιοι) ὡς ενας κατὰ ἀνατολὰς, ὡς ενας βορῖνα, ὡς αλος νοτινα καὶ ἡ δὶω ἦσαν ἀκτῆνες ὡσαν ἐκηνες οπου εχὺ εἰ κερασελενε (= τὸ οὐράνιον τόξον) καὶ εβασταζαν ὡσαν πολιν καὶ εχάθισαν.

Ἐκ παλαιογράφου τοῦ χωρίου τῆς Χίου Πιτωῦς χειρὶ διακόνου Βασιλείου ἐξέδωκεν ὁ κ. Κ. Κανελλαῆς (Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 379).

Ἴδε καὶ ἀρ. 371, 381, 413, 416, 415, 419.

404^α. 1734. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 369.

405. 1735. — ἐπεὶ ἔτει 1735 ἐν μηνὶ Αὐγούστου - 21.

† ἐγέννηεν σησμὸς μέγας καὶ ἐβάσταξεν ὡς μίαν ὄραν.

Ἐνθα καὶ ὁ ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀρ. 388, 394, 401, 337, 341, 295, 282, 278, 260, 377, 373, 364, 357, 345, 261, 325, 338, 376, 347, 382, 396.

406. 1735. — ἀφ' ἑς Αὐγούστου κα' ἡμέρα Πέμπτη ὄρα ἡ ἐγέννηεν σησμὸς μέγας καὶ κράτησεν ἡμέρας 15'. Τότες διαραγήσινεν ἡ ἐκκλησία μας καὶ ἡ τράπεζα μετὰ τὸ μαγειργῶ.

Ἐκ κώδικος τῆς μονῆς Βαρλαάμ τῶν Μετεώρων, φέροντος παλαιὸν ἀριθμὸν 128, ἐξέδωκεν ὁ κ. Γεω. Βογιατζίδης ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας Τόμ. Γ' σ. 165. Ἀναφέρονται δ' αἱ ἐκ τοῦ σεισμοῦ ζημίαι εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν μονήν.

407. 1736. — Εἰς τοὺς ἀφ' ἑς μηνὸς Μαΐου ἦλθεν εἰς τὴν νησὶν ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας Σίλβιστρος καὶ ἐπέρασεν εἰς τὸ Ἀκσεχέρη.

Ἐν φ. 17α τοῦ κώδικος 281 τῆς ἐν Βερολίῳ αὐτοκρατορικῆς βιβλιοθήκης (*De Boor* σ. 155).

Ἀκσεχερὴ εἶνε τὸ Φιλομήλιον.

408. 1737. — Εἰς ἀφ' ἑς μηνὸς Ἰουλίου ἐμῆκαν οἱ Νεμύτζη εἰς τὸ Κομπολούγγη καὶ εἰς τὸν Ἰούλλιον ἦλθαν εἰς τὸ Βοκορέστη, καὶ ἐφῆγαν οἱ Βοκοριστιάνοι καὶ τὸ Βοκορέστι ἔμνε Ἰριμον καὶ ὁ ὑψηλότατος αὐθέντης ἔφυγεν Ἰουλίου εἰς τὴν πρότην εἰς τὸν Δούναβιν ποταμόν μετέπητα ἦλθαν με σιφῆροι (= σιφῆρι;) καὶ Τούρκους πολοὺς καὶ με ἕναν πασαῖ τὸ ὄνομά του Ἡμκραῖμ. Σήμερα Πέμπτη ὡρα τρίτη καὶ κάρτω τῆς ἡμέρας.

Ἐν σ. 13 τοῦ ὑπ' ἀρ. 284 (609) κώδικος τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ βιβλιοθήκης τῆς Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litica* σ. 145).

409. 1738. — ἀψλή μηνὸς Μαΐου λα ἔγινεν σεισμὸς μέγας εἰς τόσον νὰ εἰπῶ ὅπου ἔπεσαν καπνοῦδδοχη καὶ καμπάναις ἐβάρησαν ἀφ' ἑαυτοῦ ταῖς καὶ ἔλεξαν οἱ παλαιοὶ πὸς δὲν ἐνθυμοῦντε μὴδὲ ἔγεινε τέτιος σησμός. Ἦστερα μετὰ τὸν μῆνα ἔγεινεν θανατικὸν μεγαλότατον.

Ἐν σ. 13 τοῦ βιβλίου ἀρ. 281 (609) κώδικος τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ βιβλιοθήκης τῆς Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (Γεσίτσια σ. 145).

410 1739. — Κατὰ ἀψλθ', Μαρτίου ιη', Κυριακῇ 6' τῶν νηστειῶν σημεῖον πυρραιδῆς ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ τὸ βόρειον μέρος περὶ τρίτην ὥραν τῆς νυκτός.

Κατὰ τὸ ἀψλθ', Μαρτίου κδ', ἡμέρα Παρασκευὴ εἰς ταῖς δέκα ὄρας τῆς νυκτός ἔγινεν μέγας σεισμὸς τόσον ὅπου ἐβάσταξε στιγμῆς πέντε, καὶ ἐσχίστικα ὅλα τὰ ὀσπήτια τῆς Σμύρνης. Τῇ αὐτῇ ὄρα ἐγάλασαν, καὶ οἱ Φόκαις οἱ Παλαιῖς καὶ οἱ Νεῖαις, ἐσκοτώθηκαν καὶ εἰς τὸ ψαρόχανον ἕως δεκατρῆς ἄνθρωποι μετὰ τὸν ἴδιον σεισμὸν ἤλθε καὶ μεγάλη βοή, καὶ μεγάλη βρόμα, καὶ ἔστω εἰς ἐνθύμησιν.

Ἐν φ. 1 τοῦ κώδικος ΥΟΔ' τῆς βιβλιοθήκης Πάτμου (Σακκελίωνος σ. 212). Ἡ 23 Μαρτίου 1739 ἦτο Σάββατον καὶ οὐχὶ Παρασκευή.

411. 1740. — Εἰς τοὺς 1740 εἶτον πύνα μεγάλη καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν... θαῦμα εἰς τῆς Ματζηρίας τὸν τῶπον Πελέπε.

Ἐν φ. 30α τοῦ κώδικος 109 τῆς βιβλιοθήκης Μηλεῶν (Κεραμεύς ἐν Ἐπετηρίδι Παρνασσῶ Ἐτ. Ε' σ. 63. Χωριστοῦ τεύχους σ. 48).

412 1740 — Εἰς τοὺς 1740 Μαρτι 11 (ἡλ) ἔγινε μεγάλη ἀκριβία εἰς τὰ νισιὰ καὶ Ῥούμελι ἐπίγες τὸ ἀλεύρι ἕως ἐξ ἀσπρα τὴ λήτρα, καὶ ἐκράτησε ὅλον τὸν Ἰουλιον.

Ἐξέδωκεν ὁ κ. Ν. Βένος ἐν Δελτίῳ Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας Τόμ. Γ' σ. 99 ἐκ τοῦ κώδικος Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν 1133 φ. τελευταίου α.

413. 1741 — † 1741 Αὐγουστου - 21 - ἐκημηθη Δανηλ ἀρχιερείας εἰωνία εἰ μνημη.

Ἐκ παλαιογράφου τοῦ χωρίου τῆς Χίου Πιτυοῦς χειρὶ διακόνου Βασιλείου.

Ἴδε καὶ ἀρ. 371, 381, 416, 415, 404, 419 ἐξέδωκεν ὁ κ. Κ. Κανελλάκης (Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 378).

414. 1741. — † αψμα' εκάτηκεν ἡ Σταθρονικήτα Ὁκτοβρίου κδ'. Ἐν φ. 1466 τοῦ κώδικος 367 τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει μονῆς Παντελεήμονος (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 369).

415. 1741. — 1741 Νοεβρίου 8 - ἤλθεν ὡ νεος αρχιερας Διωνιστος.

Ἐκ παλαιογράφου τοῦ χωρίου τῆς Χίου Πιτυοῦς χειρὶ διακόνου Βασιλείου ἐξέδωκεν ὁ κ. Κ. Κανελλάκης (Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 378).

Ἴδε καὶ ἀρ. 371, 381, 413, 416, 403, 419.

416. 1743. — † 1743 ἐγινε ἀβροχια κε ἤλθαν τα αγια Θεοφανεια κε δεν ειχεν το πηγαδην νερον οὔδε ὡ ποταμος.

Ἐκ παλαιογράφου τοῦ χωρίου τῆς Χίου Πιτυοῦς χειρὶ διακόνου Βασιλείου ἐξέδωκεν ὁ κ. Κ. Κανελλάκης (Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 379).

Ἴδε καὶ ἀρ. 371, 381, 413, 415, 403, 419.

417 1743. —

Ἐκ σημειώματος ἐν τῷ κώδικι 257 τῆς ἐν Μακεδονίᾳ μονῆς Κοσινίτζης μανθάνομεν, ὅτι ὁ Λήμανος Παρθένιος ὁ Λίνδιος, μεταβαίνων ὡς ἐξαρχος εἰς ἔξ ἐπαρχίας ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ κύρ Παΐσιου, ἀφίκετο εἰς τὴν μονὴν ταύτην τῇ 22 Μαρτίου 1743 (Κεραμέως Ἐκθεσις παλαιογραφικῶν ἱερυνῶν σ. 30).

418. 1744. 1746. — Ἔτους αψμδ' Ἀπρῦ ἄλλειου λ Ἰερουσαλήμσον Γιάφκ ἀγοράσι τω παρῶν ψά' λτί' ρίων ηπῶ ἱμού του Σταματίου ιεροσ καὶ οἰκονῶ' μου ἀπο το Λεονταρι δια γρωσια δεκα και ἴσο ης ενθίμισι τιν αυτιν ημέρα επεσε και ο μακαρίτις πρόνυ Χριστιανόπόλεως κύρ Παρθεννος απο ένα μουλάρι και παρευθίς επιάσει χιρας και ποδας και ερχώμενος εὐὸν Μορέα ἴδοσε το τέλος ης εης Σπειστζις Κύργιρους Τρικαιρι (αἱ τρεῖς αὐται λέξεις διαγεγραμμέναι) των ἐρχώμενον Σεπτεβριον και ἴσο ης ενθίμισιν.

1746 ἐν μηνι Ἀπρηλήω. 29 - επεσε πολυς παγος και εκαστε (;) τα μέληα οπου ποται δεν . . . ρηθη μημή βολη (;).

Ἀντίγραφ' αὐτὸς ἐκ τοῦ Λαυρεντιακοῦ κώδικος Rinuccini 2 φ. 2166. Πρὸς Studi Italiani Τόμ. Α' σ. 220.

419. 1746. — 1746 εκαμεν ἀβρόχηάν ὡ χεῖμονας ἑλός κε ὡ πόταμός δεν εκάτεθην κε τα πηγαδηα εστήρευσαν εὐς τας -20- του Ἀπριλλήου ειμέρα Κηρήακή ὡρά μεσημέριού εκάμεν χαλαζαν δήνα-

τὴν μῆαν πῖθαμὴν καὶ εκαυσὲν τὰ ἀμπέληα καὶ ἐκάτεβηκέν ἀερέκον (=καταιγίς) καὶ ἐξερίζοσεν ὅ- ριζας σύκῆς εἰς τοῦ Χηλα το ἀμπελὴν καὶ εκατεβην ὡσὰν σπαθὴν δῆστομὸν ὡσὰν φωτῆα καὶ εκαυσεν παντὰ.

Ἐκ παλαιογράφου τοῦ χωρίου τῆς Χίου Πεινὸς χειρὶ διακόνου Βασιλείου ἐξέδο- κεν ὁ κ. Κ. Κανελλάκης (Χιακὰ ἀνάλεκτα σ. 379).

*Ἴδε καὶ ἀρ. 371, 381, 413, 416, 415, 404.

419α. 1746. — Ἴδε ἀρ. 418.

420. 1746-1747. — ἀψμς. Αὐγούστου κδ'. ὁ ὑψηλότατος αὐ- θέντης Κωνσταντῖνος Μαυροκορδάτος μὲ ἕκαμε τζαούση τῶν ἀπρότων.

ἀψμς. Νοεμβρίου η'. ἡμέρα Κυριακὴ τῶν ταξιαρχῶν ἡ μνήμη ἐστεφανώθη ἐγὼ τὴν Κασσάνδρα θυγάτηρ τοῦ Κωνσταντίνου Λαμ- πρινοῦ πρώτου μεγάλου σπαθάρη διὰ μέσου τοῦ Ἀντιοχείας πατρι- ἀρχου ὅστις εὐλόγησε τὸν ἀρραβῶνα εἰς Μαιπῶ (;).

Ἐξέδωκε Δ. Σάβρος, ἐκ χειρογράφου ἰγολπίου ἀποκειμένου παρ' αὐτῷ καὶ περιέ- χοντος ἰατροσόφιον, περὶ ζωγραφικῆς τέχνης, ἀστρονομικὰ, ἡμερολόγιον καὶ ἄλλην ὅλην, ἐν Ἐπιτηρίδι Παρνασσοῦ Τόμ. σ. 570.

*Ἴδε καὶ κατωτέρω ἀρ. 442.

421. 1748. — Ἐν εἰτει ἀψμη' Ἰουλίου ιδ' ἡμέρα Πέμπτη, ἐκ- λειψις ἡλίου ἐγένετο καὶ ἐβάστασεν ἀπὸ τῆς τετάρτης ὥρας τῆς ἡμέ- ρας ἄχρι τῆς ἐβδόμης : ὄντος μου ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ σπουδάζοντος εἰς τὸν σοφολογιώτατον κύρ Ἀλέξανδρον, καὶ πάθος μοι συνέβη δυσ- ἰατον καὶ μετὰ τρεῖς ἡμισυ χρόνους ἰατρεύθη παρὰ τοῦ ἀξιωτάτου ἀρχιατροῦ κυρίου Μιχαλάκη ὃς καὶ βασιλικὸς ἰατρός ἐχρημάτισεν.

Ἐν εἰτει τοῦ κώδικος 161 (385) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμ- ἀνικῆς ἀκαδημίας (*Litzeia* σ. 85).

422. 1749. — Εἰς τοὺς ἀψμθ' Αὐγούστου κγ', ἡμέρα Τετράδῃ εἰς τὰ ἐνέμερα τῆς Παναγίας ἐκυμήθικεν ὁ πατέρας μας ὁ ἅγιος οἰ- κονόμος παπὰ Γρηγόριος. Τὸν αὐτὸν χρόνον εἰς τὰς κς' Ὀκτωβρίου, ἡμέρα τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἔδωσεν τὸ κοινὸν χρέος καὶ ὁ ἅγιος δε- σπότης Χαλδίας κύριος Ἰγνάτιος τοῦ Κουθοῦρ . . .

Ἐν φ. 336 τοῦ κώδικος 488 τῆς βιβλιοθήκης Σάβα τοῦ ἡγιασμένου, ἐν τῇ πα- τριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 564).

422α. 1749. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 366.

423. 1750. — Ἐλαβε τέλος τὸ παρὸν κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν πεντικοστὸν ἔτος τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ἐν τῇ λαμπρῇ τῆς ἁγίας πόλεως ἀκαδημίᾳ ἀπὸς καθηγητοῦ Ἰακώβου τοῦ ἐκ Πάτμου. . .

Ἐν φ. 83α κώδικος 246 εἰς ἐν Ἁγίῳ ὄρει μονῆς Ἰεήρων (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 65).

424. 1751. — Αὐγούστου 23 ἡμέρα Κυριακὴ ὄρθρου βαθέως ἀνεπαύθη ὁ Γλυκόρη βοεβόδας τῆς Βλαχίας ὁ ἡγεμὼν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ, ὁ τοῦ μακαρίτου Γκίγκα βόδα υἱός.

Ἐν τῆσι τοῦ φπ' ἀριθ. 319 (229) κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litica* σ. 317).

Ἡ 23 Αὐγούστου 1751 ἦτο Παρασκευὴ καὶ οὐχὶ Κυριακὴ.

425. 1752. — ἀψὺς Αὐγούστου κ' ἔγινεν ὁ Ματειβόδας αὐθέντης τῆς Βλαχίας καὶ κληρονόμος τοῦ πατρικοῦ τοῦ θρόνου καὶ αὐθέντευσεν μῆνας θ'.

Εἰς τοὺς ἀψὺς Αὐγούστου κγ' ἡμέρα Κυριακὴ εἰς τὸ ἑσπέρας εἰς τὰς τρεῖς ὥρας τῆς νυκτὸς ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ ὑψηλότατος αὐθέντης Γρηγόριος Γκίκας βοεβόδας πάσης Οὐγκροβλαχίας καὶ εἰς τὰς κε' τοῦ παρόντος ἡμέρα Τρίτη εἰς τὰς πέντε ὥρας τὸν ἐντάφισαν εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ κτισθὲν μοναστήριον τοῦ Ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Παντελεήμονος μὲ παράταξιν αὐθεντικὴν.

Ἐν φ. 75 τοῦ κώδικος 713 (436) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litica* σ. 458).

426. 1752. — Τῷ ἀψὺς' ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίου ἦρθε πατριαρχικὸς ἐξαρχος ὑπὲρ βοήθειας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὁ πανιερώτατος καὶ λογιώτατος μητροπολίτης Πισιδίας, κύριος Παΐσιος, καὶ ἰβσηθήθη καὶ ἠλεήθη παρὰ τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν τῆς πολιτείας ταύτης καὶ τῶν μετάνιων καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία καὶ ἡ πανιερότης του.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 7 (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 207 ἐν σημ. 1).

Προηγοῦνται τὰ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 387 καὶ 399.

427. 1752. — 1752 ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ 11 ἡμέρα Δευτέρα ἔγινε ἕνας σεισμὸς καὶ τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν εἰς τὸ καιρὸ τοῦ ὄρθρου.

Ἐἰς ἀρχιερατικὴν φυλλάδα τῆς μονῆς Σκαριδιᾶς (Λαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς Ἱατρικῆς Δελτίῳ Α' σ. 38).

Ἡ 11 Δεκεμβρίου 1752 ἦτο Παρασκευὴ καὶ οὐχὶ Δευτέρα. Γραπτὸν κ. θανάσιμα 14 ἀντὶ 11.

428. 1752-1755. — αψνδ Σεπτεμβρίου α' ἔγινα κουπάρις εἰς τὸν ὑψηλότετον αὐθέντην καὶ ηγεμόνα πάσης Οὐγγροβλαχίας κύριον κύριον Ἰωάννην Ματθίον Κίκα βοεβόδα.

αψνδ Αὐγούστου α' ἔγινα βατάχος τὸν ἀπρότον με τιμὴν ἐπαίνοντας με παρισίαν ὁ ὑψηλότετος αὐθέντης Ἰωάννης Ματέις Γκίκας βοεβόδας πάσης Μολδοβλαχίας.

αψνε Αὐγούστου α' ἔγινα ἀρμάσις μεγάλως.

Ἐν φ. 4 τοῦ κώδικος 713 (436) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litéria* σ. 457).

429. 1753-1754. — 1753 ἔκαμε παρέτῆσι τοῦ θρόνου τῆς αγίας ἐπισκόπις Αὐλοποταμου ἐν τῇ νισῶ Κρίτῃ οὗτος ἦτον ἀποῦ τὴν Χίο.

1754 Σεπτεμβρίου στας 22 Ἐκυμήθη ὁ αὐτὸς ἅγιως δεσπότης κύρ Γεδεῶν Κύριος αὐτὸν ἀνπαῦσι ἐν τῷ χορῷ των δικίων καὶ ἡ εὐχὴ του ἴστο μεθ' ἡμῶν Ὡ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ μονῇ: του αγίου μεγαμάρτηρος Γεώργιου ε χορίο Μιληδὸνη οπροστάς τοῦ αγίου τῆς κόνος ὁ ταφος του.

Μονῆς Ἁγίου Νικολάου Ἄνδρου κώδ. 5 φ. 19α (Λάμπρος ἐν Ἐπιτηρίδι Παρνασσῶ Ἐτ. Γ' σ. 100. Χωριστοῦ τεύχους σ. 11).

Χεῖρὶ Νικολάου.

430. 1754. — Ἐλύθηθε δὲ καὶ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Θεοδοσιουπόλεως κύρ Μακάριος κατὰ τὸ αψνδ' ἔτος, καὶ ἰβσηθήθη καλῶς ἤλθε δὲ καὶ πρατήτερα ἄλλον καιρὸν καὶ ἰβσηθήθη καὶ τότε.

Κώδικος μητροπόλεως Χαλδίας σ. 8. Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Α' σ. 217 ἐν σημ.).

430^α. 1754. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 428.

430^β. 1755. — Ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 428.

431. 1756. — 1756 Μαΐου 19 ἔδωκε τὸ κοινὸν χρέος ὁ ἅγιος Ἄνδρούσης ὁ λεγόμενος Νηκιφόρος τόπιος νησιότης καὶ ὁ θεὸς μακαρίσι του (γρ. τον).

«Εἰς ἀρχιερατικὴν φυλλάδα» τῆς μονῆς Σκαριδιᾶς (Λαμπάκης ἐν Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας Δελτίῳ Α' σ. 98).

431^α. 1758. — Εἰς τοὺς ὑψηλοὺς ἑπτακοσίους πενήντα ωκτὼ ἐγέννη χιῶνα πηθαμῆς δέκα κατὰ μῆνα Ἰαννουαρίου δέκα ἐπτὰ καὶ ἕστω εἰς ἐνθήμησιν.

Ἐν φ. 1246 τοῦ κώδικος 702 τῆς ἐν Ἀγίᾳ ἑρεῖ μονῆς Παντελεήμονος (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 418). Προηγούνται τὰ ὑπ' ἀρ. 553 καὶ 438.

432. 1759. — (1759) Ἀπριλίου 27 ἔρριψε τὴν κολόνα.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα ἐπὶ τοῦ πρώτου ΝΑ στόλου τοῦ Ὀλυμπίου κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Ζησίου (Καμπούρογλου Μνημεῖα Τόμ. Γ' σ. 192).

433. 1759-1765. — Ἐν ἔτει ἀψήθῳ Ὀκτωβρίου Αἴ πατριαρχοῦντος τοῦ μακαριωτάτου σοφωτάτου κυρίου κυρίου Παρθενίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, ἰδιωρίσθην ἐγὼ ὁ ταπεινὸς Νεόφυτος Ῥόδιος, ἀρχιμανδρίτης καὶ ἐπίτροπος τῆς ἁγίας αὐτοῦ μακαριότητος, εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἰερουσαλήμ· εἰς τὴν ἐλθὼν εὖρον σκάνδαλα δυσκολοδιόρθωτα παρὰ τινῶν φιλοταράχων μελανειμονούντων, οὓς τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου τάφου καὶ δι' εὐχῶν τοῦ μακαριωτάτου μου αὐθέντου καὶ δεσπότου πεποίηκα ἐκ μέσου καὶ ἡσύχασαν οἱ ἀδελφοί.

Χεῖρὶ τοῦ αὐτοῦ Νεοφύτου τοῦ Ῥοδίου, οὗ ἔπονται σημειώματα τῶν ἐτῶν 1760-1765 περὶ διαφόρων ἐπισκευῶν καὶ κτιρίων ἐν Ἱεροσολύμοις.

Κωδ. 376, μεταξὺ τῶν φ. 1115-1136, τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου τάφου (Κεραμέως Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 347 κ. ε.).

434. 1759-1793. — Σέργιος (ὁ Μακροῖος) παῖς ὢν, ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ σοφωτάτῳ Θεοφάνει ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ· ἐκίθειν δὲ μετέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἀθωνος, καὶ ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ μεγάλῳ Εὐγενίῳ Βούλγαρι· αὐτοῦ δὲ ἀναχωρήσαντος ἀπ' Ἀθωνος προίστη πρὸς καιρὸν τῆς ἐκεῖ σχολῆς· κατὰ δὲ ἀψήθῳ· σωτήριον ἔτος, ἀνέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἀναδεξαμένου τοῦ μεγάλου Εὐγενίου τὴν αὐτόθι σχολὴν κατὰ τὸ ἀψήθῳ ἔτος, ἠκροάσατο παρ' αὐτοῦ τὰ θεολογικὰ κατὰ τὸ ἀψήθῳ ἔτος. Ἦκμαζεν οὖν κατὰ τὸ ἀψήθῳ· καὶ κατ' αὐτὸ ἀνεδέξατο, μᾶλλον δὲ συνεστήσατο τὴν ἀμεληθεῖσαν πατριαρχικὴν σχολὴν, ἣν καὶ προῆγε μέχρι τοῦ ἀψήθῳ· ἔτους, καὶ ἐν αὐτῇ παρέδωκε μαθήματα, παιητικὰ, ῥητορικὰ, λογικὰ, φυσικὰ, ἠθικὰ, πολιτικὰ ἐκ τοῦ Ἀριστοτέλους, θεολογικὰ ἐκ τοῦ θείου Δαμασκηνοῦ

καὶ τῶν σχολαστικῶν θεολόγων, ἀριθμητικὰ, στοιχεῖα ἀλγέβρας, στοιχεῖα γεωμετρίας, γεωγραφίαν.

Κωδ. 15, ἔκδοσις τῆς ἑτέρας πινακίδος, τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μιτογίου τοῦ Παναγίου τέφρου (Κεραμίδος Ἱεροσολυμιτικῆ βιβλιοθήκη Τόμ. Δ' σ. 30).

435. 176. (.) — 176. (;) Εἰουναρίου 12 ὦ ποῦ . ἐγίνικα παπα :
 ἡ Μηστρα ἀπο τὸν φεουρῶν ἐπητροπηκος . . . τοῦ πανει.εροτάτου :
 μ . οο . πωλήτου . Κοιπριάνου . οιμῶν καὶ δεσπῶτου.

Ὡς κινῶν κωδ. 58 (22) φ. 401α (Βένις ἐν Ἐπιστηρίδι Παρνασσῶ Β' σ. 133. Χωριστοῦ τεύχους σ. 41).

436. 1760. — Ἰουνίου 2 εματαεχαθι ο ηλιος.

Ἐπιγραφικὸν χάραγμα «ἐπὶ τοῦ πρὸς νότον τοίχου τοῦ ἐν Χιώνικα ναοῦ» (Ζησίου Σάμικτα σ. 85). Ἴδε καὶ ἀρ. 284.

437. 1760. — 1760. Ἐν μηνὶ Ἰούνιος μετὰ δύο ἡμέρας τουτουοῦ τοῦ μηνὸς ἡμέρα Παρασκευῆ εχαθηκε ὁ ηλος κὲ ἐσκοτίδιασε ὅπου δὲν ἐφοταγε καθόλου κὲ ἦτανε η ορα τοῦ γευματος κὲ γράφομε την θυμησιν νὰ βρήσκετε.

«Ἐν Μηνίῳ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐκδόσεως τοῦ 1680 ἀνήκοντι ποτὲ τῇ Μονῇ Φανερωμένης καὶ ἦδη τῇ Χριστιανικῇ ἐταιρείᾳ Ἀθηνῶν». (Ἀνακοίνωσις Γ. Λαμπάκη ἐν τοῖς Καμπούρογλου Μνημείοις Τόμ. Β' σ. 182.

438. 1761. — Ἐνθήμεσις εἰς τοὺς 1761 Φεβρουαρίου 17 ἐσκωτῶθηκε ὁ ἀγὰς εἰς τῷ Βατωπαίδι † καὶ ἐγηνε μαιγάλη φθωρὰ εἰς τῷ Ὄρος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκύναις.

Ἐν φ. 1246 τοῦ κώδικος 702 τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Παντελεήμονος (Λάμπρου Τόμ. Β' σ. 418).

Ἔσεται εἰς τὸ κατωτέρω ὑπ' ἀρ. 554 καὶ προηγείται τοῦ ἀρ. 431α.

439. 1762. — Ἐτους 1762 Μάρτιος 2. ἐβάρσε πανοῦκλα σὲ ὅλες τίς ξενιτέγες καὶ τὰ Ἰωάννινα ἐμολεῦτηκαν.

Χειρόγραφον σημεῖωμα ἐξ ἐντύπου βιβλίου τῆς ἐν Ἠπιέρῳ μονῆς τοῦ Προφήτου Ἠλία Βίτσης, ἐκδοθὲν ἄνευ τμηρσεως τῶν ἀνορθογραφικῶν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Σάρρου ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἔθνολογικῆς ἐταιρείας Τόμ. Ε' σ. 569).

440. 1764. — αψξδ' Μαίου. Ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, καθ' ἣν ἐτελείτο τότε ἡ ἐβδομαδιαία ἀγορὰ, ἐπιπεσόντες κατὰ τῆς πόλεως ταύ-

της (Καρπενησίου) οἱ λήσταρχοι Γαλδίας και Τουρκίας. ὧν ὁ μὲν πρῶτος Τουρκαλβανός, Ἕλληνας δὲ ὁ δεύτερος, ἔχοντες και ἑτέ-
ρους μεθ' ἑαυτῶν κακούργους ἐπέκεινα τῶν τριακοσίων, πολλὰ κακὰ
εἰργάσαντο τοῖς δυστυχέσι κατοίκοις, πᾶσαν μὲν τὴν κινητὴν αὐτῶν
οὐσίαν διαρπάσαντες, πολλοὺς δὲ αἰχμαλώτους ἀπαγαγόντες· ἐξ ὧν
καὶ τινες (ἐν οἷς και ὁ Ν. Δέλης) ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ ἀπέθανον, οἱ
λοιποὶ δὲ, μετὰ πολὺμηνον ταλαιπωρίαν και κακοπάθειαν, διὰ λύ-
τρων πολλῶν διασώθησαν.

Χειρόγραφον σημείωμα ἐκ καλαίου Μηναίου τῆς μονῆς Κουμασίου ἐκδοθὲν ὑπὸ
ἀνωνόμου ἐν Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς και ἐθνολογικῆς ἐταιρείας Τόμ. Β' σ. 111 κ. ἑ.

441. 1764. — 1764, Μαρτίου ε', ἐγνήθη λιμὸς μαίγας και τι
νήκτα ἐγνήθη ἐκλειψις τοῦ φεγκαρίου και ἠβάσταξε δύο ὥρας.

Ἐν τῷ δευτέρῳ ἐκφύλλῳ τοῦ Πατριακοῦ κώδικος ΥΠΑ' (Σακκελίωνος σ. 213).

441^a. 1764. — αψξδ^α: Ὀκτωβρίου ιη^{ον}: ἠρξάμην ἀναγινώ-
σκειν παρὰ τῷ διδασκάλῳ μοι κυρίῳ Μανασσῇ τήνδε τὴν ῥητορικὴν,
ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἐλληνικῇ σχολῇ τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ. Ἰωάννης.

Ἐν φ. 1α τοῦ κώδικος Μηλεῶν 87 (Κεραμεὺς ἐν Ἐπιτηρίδι Παρνασσῶ Ἐτ. Ε' σ. 57. Χωριστοῦ τεύχους σ. 42).

442. 1764-1765. — αψξδ. Ἰανουαρίου 27 ἴδουσι τὸ κοινὸν
χρεὸς ὁ ὑψηλ: αὐθέντης Κωνσταντίνος Τζεχάνης και ἐνεταφιάσθη ἐν
τῇ Μητροπόλει.

αψξδ. Ἀπρίλ. 26 Δευτέρα ἡμέρα. Πρῶτον ἐκρέμασαν τὸν στόλ-
νικον Στεφανάκην και ἀποκεφάλισε τὸν Μιδελνιτζάρη Γεωργάκη
Μπαζέσκουλον εἰς τὴν αὐθεντικὴν κάτω πόρτα τῆς κούρτης. ἔπειτα
μετὰ τρεῖς ὥρας ἦλθε μὲ μεγάλην παράταξιν εἰς τὸν ἐκλαμπρον θρό-
νον ὁ ὑψηλότατος ἡμῶν αὐθέντης κύριος Ἰωάννης Στέφανος Μιχαὴλ
'Ρακοβίτζα βοεβόδας ἀπὸ βασιλεύουσας α' αὐθεντεῖαν οὐ πολυτεῖ ὁ
Κύριος ἀμήν.

αψξδ. Μαΐου 29 Κυριακή· ὁ υἱὸς τοῦ Νικολάκη Τζερβενβοδαλή
παχαρνίκου ὀνόματι Γεωργάκης Κλουτζάρης ἄρνας (;) ἀρραβωνι-
σμένος ὄντας πρὸ πολλοῦ μὲ τὴν κόρην τοῦ Θωμᾶ Κρετζουλίσκουλου
και (;) μεγάλου μπάνου ἀρχινῶντας τὴν χαρὰν γὰρ στεφανώθουν τὸν
ἐσφάλησαν εἰς τοὺς σειμένηδες αὐτὸν και τὸν πατέρα του και τὴν

ἰστεράνωσεν ὁ αὐθέντης μὲ τὸν Ῥάδουλον Σλατινιάνον πρῶτον μέγαν κόμισον εὐγάζοντάς τον ἀπὸ τὸ σφάλημα τῶν σεϊμένιδων καὶ αὐτόν.

αῦξε'. Ἰανουαρ. 2. Ἐσφαλῆσθησαν βαν' φορὰν οἱ ἄρχοντες, ἦτοι ὁ Κλήμεντος καὶ Νικολάκης Δουδέσκουλοι, καὶ Πουρβοῦλος Μιχαήλ οἱ Κατακουζηνοί, Ῥακοβίτζης Βῆρνικος καὶ Πάντος (;) Στιρμπένς, Πάνος Φιλιπέσκος, στολ: Μπελάτζάνος Ἰωάννης Μπαλιάνος Γρηγορέσκος Πανταζής Κιμπινάνος καὶ Ἰουνίου 25 ἀφέθησ.

αῦξε'. Ἀπρίλ. 9. ἡμέρα Σάββατον εἰς τὰς 4 τῆς νυκτός ἐγίνε σεισμός μέγας ἠγεμονεύοντος Στέφανος ὁ Ῥακοβίτζας.

αῦξε'. Μαΐου 13. ἡμέρα Παρασκευὴ τὴν βαν' ἡμέραν τῆς Ἀναλήφειως ἐγίνεν ἐπανάστασις παρὰ τῶν ἐκ Βουκουρεστίου ρουφετιῶν εἰς τὴν Μητρόπολιν συναχθέντες μετὰ βοήν καμπάνων ζητῶντας παρὰ τοῦ Μητροπολίτου καὶ ἀρχόντων ἔλεος καὶ συγκατάβατιν τοῦ δόσηματος ὁ δὲ Τουρνατζής μετὰ τοῦ ἀρχ: σπαθ: καὶ ἄγα Ὑψηλάντη μπεσλήδων καὶ Ἀλβανητῶν μὲ πιστόλια σόπες τοὺς ἐκατασκόρπισαν εἰς τὰς 4 ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ ἔκοψαν εἰς τὴν κάτω πόρταν τῆς αὐθεντικῆς κούρτης ἕναν Κόμανον μπογασιέρην γιργιοβλήν, ἕναν δοῦλον τοῦ Παναγιώτη Τζαούση καὶ ἕναν ράπτην, τοὺς δὲ σφαλισμένους ἐγκρίτους ἀρχόντους ἀπὸ τῆς καμέρας τὸ σφάλισμα τοὺς ἐμετοίκησαν εἰς τὰ ὀπισθεν μπίτζουρα διώχοντας καὶ τοὺς δούλους του μὲ σφοδρὴν φύλαξιν τους φυλάττουν.

αῦξε'. Ἰουνίου 3 ἡμέρα Τετράδη ἦλθεν βασιλικὴ προσταγὴ τοῦ σουλτάν Μουσταφᾶ καὶ ἐγραψαν τὸ τίποτας τοῦ Νικολάου Βραγκοβάνου πρῶτου μεγάλου κλουτζιάρη ζητῶντας τὸ μίρι 250 πουγγιά τοῦ Δραγιτζάνου Κοζλιτζάνου ἀνεψιοῦ του ὀποῦ ἐτούρκευσε.

αῦξε'. Αὐγούστου 18. Πέμπτη εἰς τὰς 7 ὥρας τῆς ἡμέρας ἦλθεν ὁ Καρὰ Ἀλλῆς τάταρης μὲ τὴν μαντζιλία τοῦ ὑψηλ: Στεφάν Βόδα Ῥακοβίτζα λαμβάνοντας τὴν αὐθεντείαν ὁ ὑψηλ: ἡμῶν αὐθέντης Σχαρλάτος Γκίκας βοεβόδας. ἐσφάλησαν τὸ πα: Δημητράκη καὶ Σταθὴ βον' βιστι: εἰς δὲ βασιλεύουσαν ἐκρέμασαν καὶ τὸν Γεωργάκη Σταυράκη πεθαμένους ὄντας ἀπὸ τοὺς σκεντζέδες.

Σεπτεμβρ. α'. ἐκίνησεν ὁ Στεφάν Βόδας ἀπὸ τὰ ὠδι μὲ τὸν Καπετζῆ εἰς Μυτιλήνην.

Ἐξέβωκεν ὁ κ. Δ. Σάρρος ἐν Δελτίῳ Ἱστορ. καὶ ἔθνολ. ἑταιρείας Τόμ. Δ' σ. 570 κ. ἑ. ἐκ τοῦ ἀποκειμένου παρ' αὐτῷ χειρογράφου ἐγκολπίου, ἐξ οὗ καὶ ὁ ἀνωτέρω ἀρ. 420.

443. 1765 - 1766. — 1765 Μαρτίου 9, ἡμέρᾳ Τετράρῃ, ἐγένιν οσεισμός εἰς ὅλον τὸ Ἅγιον ὄρος, καὶ ἔπειτα ὀλοίσσει ἕως ἡμέρας σαράντα, ἐξόχως δὲ τὴν ἡμέραν τῆς παραμονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐγένιν ὑπὲρ ταῖς σαράντα φοραῖς καὶ σεισμοὶ φοβεροί, καὶ ὅλην τὴν ἀγρυπνίαν· καὶ πρὸν ὄντας ἢ δεκαοκτῶ τοῦ Ἀπριλλίου ἔπαυσεν παντελῶς ὁ σεισμός. Ὑστερον πάλιν τῷ αὐτῷ ἔτει καὶ μηνὶ Νοεμβρίῳ 4, εἰς τὰς 12 ὥρας τῆς νυκτός, ἔτι σεισμός μὲ σπασμὸν φοβερῶτατον καὶ ἐρράγησαν πάλιν τοῖχοι ἐκκλησιῶν καὶ οἰκῶν. Ἐβάσταξεν καὶ οὗτος ὁ σεισμός ἕως ἡμέρας σαραντατρεῖς. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ὁ σεισμός οὗτος τοῦ Νοεμβρίου ἐγένιν ὄχι μόνον εἰς τὸ Ἅγιον ὄρος, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους καὶ διαφόρους τόπους.

1766 Μαΐου 11, ἡμέρᾳ Πέμπτην ἐγένιν τοιοῦτος φοβερῶτατος σεισμός εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου καὶ ἐκκλησίαις πολλαῖς καὶ τζαμια βασιλικά καὶ σεράγια πολλὰ διεσκορπίσθησαν καὶ φόβος καὶ τρόμος ἔλαθεν ἅπαντας, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς σουλτάν Μουσταφᾶς ἐν σκηνῇ διήγεν ἐπιπολύ. Ἐπειτα ἔπίσαν κεραυνοὶ καὶ πολλὰ ὀσπήτια ἐνέπρησαν. Εἶτα πάλιν Ἰουλίου 25 ἕτερος σεισμός τρομερῶτατος εἰς αὐτὴν αὖθις τὴν βασιλεύουσαν καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς τόπους, ὡς ἄνωθιν.

Σημείωμα Γρηγορίου Βατοπεδῖνου τοῦπίκην Καλλεργίου.

Κωδ. 504 σ. 61, τῆς λαύρας Σάβα τοῦ ἡγιασμένου, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 571).

444 1766. — ἀψῆς Ἰανουαρίου 19 ἡμέρᾳ Πέμπτη ἤρξατο τὴν παράδοσιν τῆς γεωμετρίας ὁ διδάσκαλος κύρ Ἰωσήφ εἰς τὴν Μολδαβίαν ἐν τῇ τῶν Φραγγῶν ἐκκλησίᾳ.

Ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ τοῦ κώδικος 180 (396) τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας (*Litziica* σ. 89).

445 1766. — ἀψῆς Ἐριζόντων τῶν προϋχόντων τῆς ἐπαρχίας ταύτης τοῦ Καρπινησίου, τίς πρῶτος αὐτῆς ἀρξεται, καὶ ὡς ἐκ τούτου, ὡς ἐπόμενον ἦν, εἰς πατρίδας θαιριθέντων καὶ κόμματα, τῶν τε παθῶν ἐξαφθέντων, καθὰ συμβαίνει ἐν τοῖς τοιοῦτοις, διεβλήθη παρὰ τῇ ὀθωμανικῇ ἀρχῇ, τῇ τότε τῆς ἐπαρχίας διοικούσῃ, ὑπὸ τοῦ ἰναντίου κόμματος ὁ Ἰωάννης Παλαιόπουλος, ὁ καὶ Λογοθέτης, ὡς σκανδαλοποιὸς καὶ ταραξίας καὶ πολλῶν κακῶν τοῖς ὑπηκόοις πρόξε-